

deltes ham fra de omstaaende, kjoleklædte Høj-skolemænd.

Oppe paa Tribunen ved Siden af Talerne sad Forstander Sejling, der var Mødets Ordstyrer. I alvorsfuld Ubevægelighed, med Armene over Brystet, saa' han ud over Forsamlingen med den uigennemtrængelige, barske og mørke Mine, der gjorde ham saa frygtet baade blandt Venner og Modstandere. Den Vankelmodighed, der forhen havde præget hans offentlige Optræden og i høj Grad skadet hans Indflydelse i Menigheden, var i den sidste Tid vegen for en endog ualmindelig Fasthed, i hvilken Henseende man forøvrigt havde kunnet gøre den Iagttagelse, at Stigningen i den Varme, hvormed han efterhaanden havde sluttet sig til de Gamles Lejr, temmelig nøje svarede til Forøgelsen af Vilh. Prams Popularitet i de Unges. I den almindelige Bevidsthed stod han allerede nu som Føreren for Vennesamfundets konservative Fløj, og det blev da ogsaa fortalt, at det fortrinsvis var ham, der havde foranlediget, at Ministeren var kommen til Stede her i Dag. I saa Fald var øjensynlig dette Træk ganske klogt beregnet af ham. Der var næppe nogen Tvivl om, at Ministerens Nærværelse havde været en ikke uvæsentlig Aarsag til, at det oppositionelle Partis Aktier under Formiddagsmødet